

е голѣма, народъ тѣ, Митановъ е достоенъ за нея. Достойни ли са за нея тия, които са повикани да го водеть въ тая борба? Имать ли тии негово то сръдце, негово то самоотвержение?

Митановъ.

Водители ти си той ги е създалъ . . .

Балкански.

И той имъ е прѣдалъ тоя огнь на светъ и чистъ патриотизмъ, който, повече отъ оръжията, и повече отъ огромни ти пълчишта води камъ побѣда, не ли? . . . Въодушевление, надежди: най-малко то подозрѣние, което би се вмъкнало между насъ би направило всичко на прахъ и пепель . . . Змията не може така бързо да пустне своята отрова както подозрѣние то да съсипе велико то дѣло . . .

Митановъ.

Може ли да се помисли то въ опасность? . . .

Балкански.

Ако нѣкой би посмѣлъ да подигне подозрѣния върху едного отъ насъ . . .

Митановъ.

Отъ насъ!

Балкански.

Би нареклъ всички ти доводи и размишления недостойна клевета, не ли?

Митановъ.

Слова та ти ме очудватъ, Балкански. Што! недо-вѣрие се е вмъкнало между насъ!

Балкански.

Приятелство то, което не се бои отъ никой ударъ, нѣма нужда отъ криви пътеки. Слушай друже. Оная вечеръ, когато всички си бѣха вече тръгнали отъ Трапезица, единъ отъ наши ти ме спира и ми съобщтава, че мрачно то расположение, което съглеждалъ въ тебе отъ нѣколко врѣме насамъ, му вдѣхвало съмнения.

Митановъ.

Съмнения върху мене!